

Sygn. akt X Cz 188/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

Wydział X Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Staśkiewicz – Bortkiewicz

Sędziowie: SSO Hanna Nowak

SSO Małgorzata Koźmińska

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletnich Z. i A. sióstr Ś. reprezentowanych przez matkę J. Ś.

przeciwko S. Ś.

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 18 czerwca 2013 r., wydane w sprawie sygn. akt III RC 87/13 w przedmiocie zabezpieczenia

postanawia

zażalenie oddalić.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek Z.i A.rodzeństwa Ś.wniosła pozew przeciwko pozwanemu S. Ś.o zasądzenie renty alimentacyjnej na rzecz małoletniej Z. Ś.w kwocie po 1.500zł miesięcznie i małoletniej a. Ś.kwocie po 1.000 zł miesięcznie od dnia 1 lutego 2013 r. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, iż strony pozostają w związku małżeńskim, ze związku tego pochodzą małoletnie powódki. Obecnie strony żyją w rozłączeniu. Małoletnie powódki zamieszkują wraz z matką. Do tej pory małoletnie powódki żyły na bardzo wysokim poziomie. Małoletnia Z. Ś.uczęszcza do szkoły muzycznej, jeździ konno, ponadto leczy się w poradni okulistycznej i ortodontycznej. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek sama ponosi koszty utrzymania domu, od czasu jak pozwany wyprowadził się sama utrzymuje córki, ponadto w opiece nad córkami pomagają jej rodzice, którym płaci za opiekę i wyżywienie, a pozwany osiąga wysokie dochody i te okoliczności uzasadniają zasądzenie od niego na rzecz małoletnich alimentów w żądanej wysokości.

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego uznał powództwo do kwoty łącznej po 1.000 zł miesięcznie na obie powódki. Zakwestionował wysokość kosztów utrzymania małoletnich wskazany przez pełnomocnik ich matki. W pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

Na rozprawie w dniu 18.06.2013 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek złożyła wniosek o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia na rzecz małoletniej Z. Ś. renty alimentacyjnej

w kwocie po 1.500zł miesięcznie i małoletniej A. Ś. renty alimentacyjnej w kwocie po 1.000 zł miesięcznie, poczynając od dnia 18 czerwca 2013 r. do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie. Pełnomocnik pozwanego S. Ś. wniósł o oddalenie wniosku w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia.

Sąd Rejonowy w Świeciu III Wydział Rodziny i Nieletnich postanowieniem z dnia 18 czerwca 2013 r. w Ś., sygn. akt III RC 87/13, udzielił małoletniej Z. Ś. zabezpieczenia w ten sposób, że zobowiązał pozwanego S. Ś. do łożenia na rzecz małoletniej Z. Ś. renty alimentacyjnej w kwocie po 900 zł miesięcznie i małoletniej A. Ś. zabezpieczenia w ten sposób, że zobowiązał pozwanego S. Ś. do łożenia na rzecz małoletniej A. Ś. renty alimentacyjnej w kwocie po 700zł miesięcznie, tj. łącznie renty alimentacyjnej w kwocie po 1.600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 18 czerwca 2013 r., do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie, w pozostałym zakresie wniosek oddalając. Sąd I instancji ustalił, że przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek - matka J. Ś. i pozwany S. Ś. pozostają w związku małżeńskim od dnia (...)r., żyją oni w faktycznej separacji od(...), a w rozłączeniu od (...)r., kiedy to pozwany wyprowadził się. Ze związku tego posiadają oni małoletnie córki Z. Ś. urodzoną (...) i małoletnią A. Ś. urodzoną (...) Małoletnie powódki po rozstaniu stron mieszkają wraz z matką w domu stanowiącym współwłasność J. Ś. i pozwanego S. Ś.. J. Ś. poza małoletnimi powódkami nie posiada innych osób na utrzymaniu. Pracuje ona w pełnym wymiarze czasu pracy w firmie (...) Sp. z o.o. w Ś. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony jako główna księgowa i zarabia tak ok. 4,860 zł netto miesięcznie. Poza wynagrodzeniem innych dochodów nie posiada. Na dojazdy do pracy wydaje miesięcznie ok. 750 zł. Spłaca też kredyt hipoteczny po 360 zł miesięcznie. Od marca 2013 r. samodzielnie ponosi opłaty związane z mieszkaniem, opłaca energię elektryczną 150 zł miesięcznie, telewizję 44,80 zł, telewizję cyfrową 13 zł, za wywóz szamba 110 zł, za wodę 50 zł, z Internet 40 zł, gaz 20 zł, za telefon stacjonarny 32 zł i telefon komórkowy 150 zł, za ubezpieczenie budynków 960 zł rocznie i po odejściu męża opłaca też rachunki za olej opałowy. Wcześniej opłaty związane z utrzymanie domu ponosił pozwany. Ponadto spłacała ona też kredyt na samochód B. (...), który użytkuje i rata wynosi 1.200 zł miesięcznie. Przekazuje rodzicom z tytułu opieki nad małoletnimi powódkami oraz kosztów dowozu dzieci przez jej ojca 500 zł – miesięcznie na Z. Ś. 200 zł i na A. Ś. 300 zł, z uwagi na to, że małoletnia ta pozostaje przez cały dzień pod opieką jej rodziców. Ponadto płaci rodzicom 400 zł miesięcznie na obiady dla małoletnich powódek i siebie. Małoletnia powódka Z. Ś. ma obecnie 10 lat, ma wadę wzroku, pozostaje pod opieką poradni ortopedycznej w B., gdzie przechodzi ćwiczenia rehabilitacyjne co 2 m-ce po 10 zabiegów po 30 zł i dwa razy w roku wizyty kontrolne po 140 zł. Za każdym razem koszt paliwa do B. to 50 zł. Musi nosić okulary, które będą kosztowały 360 zł. Ponadto pozostaje ona pod opieką poradni ortodontycznej, do której jeździ na wizyty kontrolne co 6 tygodni, koszt takiej wizyty to 40 zł i musi też mieć założony aparat ortodontyczny, który kosztuje ok. 450 zł. Jest ona uczennicą klasy IV szkoły podstawowej. Jej koszt wyżywienia wychodzi miesięcznie ok. 450 zł miesięcznie, zakup środków czystości ok. 100 zł miesięcznie, zakup odzieży i obuwia ok. 200 zł miesięcznie, witaminy ok. 50 zł. Małoletnia Z. Ś. uczęszcza także do szkoły muzycznej w Ś., czesne miesięcznie wynosi 270 zł i dojazdy 130 zł. Od nowego roku szkolnego będzie ona chodziła do szkoły muzycznej w C., w której nauka jest bezpłatna, ale wzrosną koszty dojazdu małoletniej do tej szkoły, bowiem jest do niej dalej jak do szkoły Ś.. Ponadto małoletnia Z. Ś. uprawia jazdę konną, posiada własnego konia, którego koszt utrzymania wynosi 100 zł miesięcznie i dojazdy na jazdy konne 130 zł miesięcznie. W dniu 15.05.2013 r. matka zakupiła dla niej skrzypce za 939 zł. Jak następnie ustalił Sąd I instancji, małoletnia A. Ś. ma obecnie lat 5, jest dzieckiem zdrowym, na jej wyżywienie potrzeba 350-360 zł miesięcznie, środki czystości ok. 50 zł miesięcznie, odzież i obuwie ok. 100 zł miesięcznie, czasopisma i książki ok. 30 zł miesięcznie.

Ponadto Sąd Rejonowy ustalił, że pozwany S. Ś. po odejściu od żony wynajął mieszkanie, za które płaci czynsz 1.150 zł miesięcznie oraz 50 zł miesięcznie za energię elektryczną, w mieszkaniu tym mieszka sam. Poza małoletnimi powódkami nie ma innych osób na utrzymaniu. Pracuje on w firmie (...) Sp. z o.o. w P., w pełnym wymiarze czasu pracy na czas określony do dnia 31.12.2013 r. jako maszynista pojazdu trakcyjnego – zarabia miesięcznie średnio netto 4360 zł miesięcznie, do pracy dojeżdża 8 razy w miesiącu po 160 km w jedną stronę, do maja jeździł z kolegą i płacił 600 zł miesięcznie. Od czerwca jeździ sam, co kosztuje go 1.200 zł miesięcznie. Obecnie podnosi swoje kwalifikacje zawodowe jako maszynista pojazdów elektrycznych. Do miesiąca marca ponosił opłaty związane z utrzymaniem domu. Od marca przekazuje na utrzymanie dzieci 1.000 zł miesięcznie. Spłaca kredyt w kwocie 1.520 zł miesięcznie, na samochód B. (...), który użytkuje i na drzwi do domu.

Na wstępie swych rozważań Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z treścią przepisu art. 133 § 1 k.r. i o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Sąd I instancji podkreślił, iż małoletnie Z. i A. siostry Ś. nie mają żadnych możliwości samodzielnego utrzymania się, są dziećmi w wieku 10 i 5 lat, w związku z czym mają prawo uzyskać od swoich rodziców środki niezbędne do swojego utrzymania i wychowania. Stosownie do treści art. 135 k.r. i o. wysokość alimentów zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji, z drugiej zaś od możliwości zarobkowych i sytuacji materialnej osoby zobowiązanej do ich uiszczenia. Sąd Rejonowy uznał, iż usprawiedliwione potrzeby małoletniej Z. Ś. wynoszą ok. 1.900 zł miesięcznie łącznie z udziałem małoletniej w kosztach utrzymania domu, a małoletniej A. Ś. ok. 1.100 zł miesięcznie łącznie z udziałem małoletniej w kosztach utrzymania domu. Zdaniem Sądu I instancji, kwota 1.900 zł na utrzymanie 10-cio letniego dziecka, jest kwotą zaspokajającą wszystkie niezbędne potrzeby małoletniej Z. Ś., nawet wzięwszy pod uwagę, że pozostaje ona pod opieką poradni ortodontycznej i ortopedycznej, do których dojeżdża i korzysta z zabiegów oraz że dodatkowo uczy się w szkole muzycznej do której dojeżdża i uprawia jazdę konną. Zdaniem Sądu Rejonowego kwota 1.100 zł na utrzymanie 5-cio letniego dziecka, jest kwotą zaspokajającą wszystkie niezbędne potrzeby małoletniej A. Ś..

Biorąc pod uwagę sytuację materialną matki małoletniej J. Ś. i sytuację materialną pozwanego S. Ś., którzy osiągają zbliżone dochody oraz okoliczność, iż matka małoletnich powódek czyni osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletnich, co zgodnie z art. 135 § 2 k.r. i o. Sąd zaliczył jej jako częściowe wypełnianie obowiązku alimentacyjnego, Sąd I instancji uznał, iż należy koszty utrzymania małoletnich rozdzielić w ten sposób, iż pozwany S. Ś. pokrywać będzie koszty utrzymania małoletniej Z. Ś. do kwoty po 900 zł miesięcznie, a małoletniej A. Ś. do kwoty po 700 zł miesięcznie, a J. Ś. pozostałą część. Sąd Rejonowy uznał, iż w chwili obecnej, na czas trwania postępowania w sprawie, pozwany S. Ś. jest w stanie partycypować w kosztach utrzymania małoletniej Z. i A. sióstr Ś. w wysokości określonej w postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia. Natomiast Sąd I instancji oddalił wnioski o udzielenie zabezpieczenia powyżej kwoty po 900 zł miesięcznie na rzecz małoletniej Z. Ś. i powyżej kwoty 700 zł na rzecz małoletniej A. Ś., uznając, iż żądanie udzielenia zabezpieczenia w wyższym zakresie nie znajdowało oparcia w średnich miesięcznych kosztach utrzymania małoletnich, jak również Sąd Rejonowy uznał, iż matka małoletnich winna także partycypować finansowo w kosztach utrzymania dzieci.

Powyższe postanowienie zaskarżył pozwany w tej części, w której Sąd I instancji udzielił małoletnim zabezpieczenia powyżej łącznie kwoty 1.000 zł miesięcznie, w tym: na rzecz Z. Ś. powyżej 563,25 zł, a na rzecz małoletniej A. Ś. powyżej 436,75 zł. Skarżący zarzucił a) naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 753 § 1 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie polegające na przyjęciu, że przedstawicielka ustawowa uprawdopodobniła istnienie roszczenia w wysokości 1.600 zł, w tym 900 zł odnośnie do roszczenia Z. Ś. oraz 700 zł odnośnie do roszczenia A. Ś.; b) naruszenie prawa materialnego tj. przepisu art. 135 § 1 k.r. i o. poprzez jego błędne zastosowanie polegające na udzieleniu małoletnim zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych w wysokości przekraczającej ich usprawiedliwione potrzeby oraz przekraczającej zarobkowe możliwości pozwanego; c) naruszenie prawa materialnego tj. przepisu art. 135 § 2 k.r. i o. poprzez jego błędne zastosowanie polegające na przyjęciu, że matka powodów czyni osobiste starania o utrzymanie lub o wychowanie małoletnich, gdy tymczasem faktyczną opiekę przez pięć dni w tygodniu sprawują nad nimi dziadkowie małoletnich, za co rzekomo otrzymują stosowne wynagrodzenie, a w konsekwencji bezzasadne obniżenie pieniężnego obowiązku alimentacyjnego w stosunku do matki małoletnich; d) sprzeczność poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, polegających na: błędnym ustaleniu wysokości kosztów utrzymania małoletnich ponoszonych przez ich matkę; błędnym ustaleniu wysokości kosztów utrzymania małoletnich ponoszonych przez ich ojca. W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę przedmiotowego postanowienia poprzez udzielenie małoletnim Z. Ś. i A. Ś. zabezpieczenia w ten sposób, że zobowiązać pozwanego do łożenia na rzecz małoletniej Z. Ś. renty alimentacyjnej w kwocie po 563,25 zł miesięcznie i małoletniej A. Ś. renty alimentacyjnej w kwocie po 436,75 zł miesięcznie tj. łącznie renty alimentacyjnej w kwocie po 1000 zł miesięcznie płatnych do rąk matki małoletnich powódek, z góry do 10 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 18 czerwca 2013 r.

do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie Sadowi I instancji do

ponownego rozpoznania. Ponadto skarżący wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia do czasu rozstrzygnięcia niniejszego zażalenia; zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Skarżący wskazał, iż Sąd I instancji przyjął, że powodowie uprawdopodobnili, że ich usprawiedliwione potrzeby wynoszą łącznie 3000 zł, w tym 1.900 zł odnośnie do 10 - letniej Z. Ś. oraz 1.100 zł odnośnie do 5 - letniej A. Ś.. Sąd I instancji poczynił przedmiotowe ustalenia zupełnie w oderwaniu od zebranego w sprawie materiału dowodowego i w sposób sprzeczny z doświadczeniem życiowym. Skarżący podkreślił, że nawet strona powodowa w uzasadnieniu pozwu i dalszych pismach, przedstawiając cały koszt utrzymania małoletnich wskazała, że wynosi on 2 500 zł. Ponadto skarżący wskazał, iż ustalone przez Sąd Rejonowy poszczególne koszty utrzymania małoletnich nie dają łącznej kwoty 3.000 zł. Tymczasem, o czym pozwany wspomniał już w odpowiedzi na pozew miesięczny koszt utrzymania uprawnionych to 1.126,50 zł na starszą z uprawnionych oraz 882,50 zł miesięcznie na młodszą z uprawnionych. Na wskazaną kwotę składają się następujące wydatki: 450 zł miesięcznie na starszą z uprawnionych i 360,00 zł na młodszą z uprawnionych - żywność (15,00 zł/dzień na starszą z uprawnionych i 12,00 zł/dzień na młodszą z uprawnionych w tym śniadanie, obiad, podwieczorek i kolacja) wliczając już w to kwotę na wyżywienie w czasie gdy małoletnie przebywają u babci; ok. 50,00 zł miesięcznie na każdą z uprawnionych - środki higieny i czystości (w tym m.in. mydło, szampon, pasta do zębów, krem,); 160,00 zł miesięcznie na każdą z uprawnionych - rachunki (w tym 2/3 miesięcznych kosztów abonamentu TV, opłata za telefon, prąd, opłaty za wodę, wywóz szamba, wywóz śmieci, rachunek za energie elektryczną), przy należy pamiętać, że większość z tych opłat ponosi pozwany; 170,00 zł miesięcznie na każdą z uprawnionych tytułem opłat za olej opałowy (2/3 całości opłaty), także w tych kosztach partycypuje pozwany; ok. 50,00 zł miesięcznie na starszą z uprawnionych i 50,00 zł miesięcznie na młodszą z uprawnionych odzież (w tym bieżące potrzeby takie jak bielizna, skarpetki oraz okresowe wydatki m.in. kurtka zimowa, buty letnie i zimowe, spodnie, koszulki piżama); ok. 62,50 zł miesięcznie na każdą z uprawnionych - koszty wakacji i wypoczynku (zakładając sumę 750,00 zł rocznie na każdą z uprawnionych); ok. 120,00 zł miesięcznie koszty utrzymania konia małoletniej Z. Ś. wraz z kosztem dojazdu; ok. 34,00 zł miesięcznie - tytułem kosztów opieki okulistycznej oraz preparatów witaminowych dla uprawnionej Z. Ś.; ok. 30,00 zł miesięcznie na każdą z uprawnionych na rozwój intelektualny (w tym czasopisma, książki, kolorowanki). Pozwany podkreślił, iż większość z w/w kwot została potwierdzona przez matkę małoletnich podczas przesłuchania. Powyższe uchybienia sądu wynikają zdaniem skarżącego także między innymi z błędnego ustalenia przez Sąd I instancji wysokości kosztów utrzymania ponoszonych odpowiednio przez ich matkę i ojca. Pozwany jest współwłaścicielem domu, w którym powódki zamieszkują i dobrowolnie udostępnia go powódkom i ich matce, co ma wymierny wpływ na sytuację majątkową pozwanego (najem mieszkania w Ś. kosztuje go 1.200 zł), co niestety uszło uwagi Sądu pierwszej instancji. Skarżący zwrócił też uwagę, iż Sąd Rejonowy do kosztów utrzymania małoletniej Z. zaliczył kwotę 400 zł (w tym 270 zł chesne, 130 z koszt dojazdu) ponoszoną przez matkę tytułem uczęszczania przez powódkę do szkoły muzycznej w Ś.. Tego rodzaju ustalenie poczynione przez Sąd I instancji jest zdaniem skarżącego zupełnie bezzasadne a to w kontekście pozostającej w niniejszej sprawie bezspornej okoliczności, że przedmiotowe koszty ponoszone były wyłącznie do końca czerwca 2013 r. z uwagi na zamknięcie szkoły, a w konsekwencji nie powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu kosztów utrzymania Z.. Na marginesie warto dodać, że w równie dowolny i nadto ogólnikowy sposób Sąd I instancji ustalili, że matka powódek będzie ponosić koszt dojazdu Z. do szkoły w C., nie określając przy tym jego wysokości i zakładając że w ogóle powódka będzie do niej uczęszczać, gdy tymczasem Z. nie będzie uczniem przedmiotowej placówki szkolnej. Pozwany również zwrócił uwagę, iż Sąd pierwszej instancji swobodnie przyjął za twierdzeniami zawartymi w pozwie np. wysokość ponoszonych rzekomo przez matkę małoletnich kosztów z tytułu dojazdu do stadniny pomimo zeznań świadka J. D. i zgodnych stanowisk stron odnośnie do faktu, że pozwany także jeździ z Z. na jazdy konne. Pozwany ocenia miesięczny koszt ponoszony przez matkę z tego tytułu na maksymalnie 20 zł. Jednocześnie, odnosząc się do kwestii kosztów odzieży, pozwany według swoich obliczeń uzyskał kwotę 600,00 zł rocznie dla każdej z uprawnionych. Mimo to Sąd Rejonowy stwierdził, iż miesięczny koszt odzieży wynosi 100 zł na każdą z uprawnionych, kiedy w rzeczywistości kwota przypadająca na każdą z powódek równa jest 50 zł.

Przed wszystkim zaś w ocenie skarżącego ustalona przez Sąd I instancji kwota zabezpieczenia przekracza zarobkowe możliwości pozwanego. Należy bowiem zaznaczyć, że zgodnie z ustaleniami Sądu średnie miesięczne zarobki

pozwanego wynoszą 4.360 zł. Tymczasem ustalone przez Sąd Rejonowy bieżące miesięczne koszty ponoszone przez pozwanego wynoszą około 4.920,00 zł, w tym uiszczana przez niego kwota 1000 zł tytułem alimentów. Dlatego też stwierdzić należy, że udzielenie zabezpieczenia na kwotę 1 600,00 zł, a więc o 600,00 zł wyższą niż ta, którą pozwany uznał spowoduje, że pozwanemu nie pozostaną żadne środki utrzymania w codziennym życiu. Ponadto skarżący wskazał, że biorąc pod uwagę fakt, że małoletnie przez całe dni pozostają pod opieką dziadków, pozwany spędza z nimi de facto bardzo zbliżoną ilość czasu co J. Ś., co zupełnie zostało pominięte przez Sąd I instancji. W związku z powyższym Sąd Rejonowy niesłusznie nie uwzględnił czynionych przez mojego mocodawcę osobistych starań w zakresie utrzymania i wychowania małoletnich, co również winno mieć wpływ na wysokość udzielonego zabezpieczenia, bowiem pozwany także czyni osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletnich, a jeśli robi w mniejszym zakresie, to ze względu na zamieszkiwanie oddzielne od uprawnionych. Niemniej otrzymuje on kontakt ze swoimi córkami, w miarę możliwości widuje się z nimi, zawozi do szkoły czy lekarza oraz przeznacza dla ich potrzeb dom, którego jest współwłaścicielem.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Obowiązujące przepisy pozwalają na zabezpieczenie roszczenia alimentacyjnego, gdy uprawniony uprawdopodobni istnienie tego roszczenia (art. 753 § 1 k.p.c.). Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c. oznacza, że uprawniony winien przedstawić i należycie uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. W sprawie nie było sporu co do tego, iż na pozwanym jako ojcu dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, spoczywa obowiązek alimentacyjny (art. 133 k.r. i o.) Sporny był natomiast zakres tego obowiązku. W związku z powyższym, w niniejszej sprawie uprawdopodobnienia wymagał zarówno zakres usprawiedliwionych potrzeb powoda jak i poziom majątkowych oraz zarobkowych możliwości pozwanego (art. 135 § 1 k. r. i o.).

Pozwany zakwestionował podane przez przedstawicielkę ustawową dzieci koszty ich utrzymania, w związku z tym Sąd Okręgowy przeanalizował jeszcze raz te koszty. Przedstawicielka ustawowa ponosi opłaty za energię elektryczną 150 zł miesięcznie, telewizję 44,80 zł, telewizję cyfrową 13 zł, za wywóz szamba 110 zł, za wodę 50 zł, z Internet 40 zł, gaz 20 zł, za telefon stacjonarny 32 zł i telefon komórkowy 150 zł, za ubezpieczenie budynków 960 zł rocznie i po odejściu męża opłaca też rachunki za olej opałowy. Łącznie więc utrzymanie domu pochłania 600 zł miesięcznie z tytułu opłat i 80 zł tytułem ubezpieczenia (960 zł : 12), czyli 227 zł na jedną osobę (matka z dwójką dzieci). Do tego należy doliczyć koszty zakupu oleju opałowego, które skarżący wskazał, iż wynoszą na jednego mieszkańca 170 zł. Łącznie każda z dziewczynek na pokrycie udziału w kosztach utrzymania domu potrzebuje kwoty 400 zł miesięcznie.

Ponadto, jak wskazała przedstawicielka ustawowa, przekazuje ona rodzicom z tytułu opieki nad małoletnimi powódkami oraz kosztów dowozu dzieci przez jej ojca 500 zł miesięcznie na Z. Ś. 200 zł i na A. Ś. 300 zł. Powyższej okoliczności pozwany nie zakwestionował.

Matka dzieci ponosi też znaczne koszty opieki zdrowotnej nad starszą z córek Z. Ś., co zakwestionował pozwany, ale szczegółowo do poszczególnych wydatków nie odniósł się. Z. pozostaje pod opieką poradni ortopedycznej w B., gdzie przechodzi ćwiczenia rehabilitacyjne co 2 m-ce po 10 zabiegów po 30 zł (czyli miesięcznie 150 zł - 300 zł : 2) i dwa razy w roku wizyty kontrolne po 140 zł (czyli miesięcznie 23 zł - 280 zł : 12). Za każdym razem koszt paliwa do B. to 50 zł. Musi nosić okulary, które będą kosztowały 360 zł (przez 12 miesięcy to kwota 30 zł) Ponadto pozostaje ona pod opieką poradni ortodontycznej, do której jeździ na wizyty kontrolne co 6 tygodni, koszt takiej wizyty to 40 zł (52 tygodnie : 6 = 8,667; 8,667 x 40 zł = 346,67 zł; 346,67 zł : 12 daje kwotę miesięcznego obciążenia z tego tytułu 29 zł) i musi też mieć założony aparat ortodontyczny, który kosztuje ok. 450 zł (przez 12 miesięcy = 37,5 zł).

Jej koszt wyżywienia wychodzi miesięcznie ok. 450 zł miesięcznie – tak samo wskazywał też pozwany. Kierując się zasadami doświadczenia życiowego Sąd II instancji uznał za usprawiedliwione wydatki na witaminy ok. 50 zł, aby małoletnia mogła się prawidłowo rozwijać. Z. posiada też własnego konia, którego koszt utrzymania wynosi 100 zł

miesięcznie i dojazdy na jazdy konne 130 zł miesięcznie. W dniu 15.05.2013 r. matka zakupiła dla niej skrzypce za 939 zł (przyjmując, że taki wydatek jest usprawiedliwiony co trzy lata średnio przez 36 miesięcy to 26 zł).

Rację trzeba przyznać jednak skarżącemu, że do powyższych kosztów bezzasadnie zaliczone zostały koszty szkoły muzycznej w C., skoro szkoła ta w czerwcu została zamknięta. Z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć wbrew skarżącemu, że małaletnia nie przerwie edukacji i faktycznie pójdzie, tak jak wskazywała matka, do szkoły w Ś.. Miejscowość ta znajduje się w bezpośredniej bliskości C.. Koszty przejazdu w ocenie Sądu Okręgowego wzrosną więc tylko nieznacznie – Sąd przyjął je na poziomie 160 zł (wcześniej do C. 130 zł). Zakup odzieży i obuwia w ocenie Sądu Okręgowego to nie kwota 200 zł miesięcznie, ale jedynie 100 zł, zakup środków czystości to nie kwota 100 zł miesięcznie, ale 50 zł. W części skarżący miał rację także i co do wysokości tych kosztów.

Podsumowując powyższe wydatki, łącznie więc koszt utrzymania małaletniej Z. to 1935 zł. Dyskusyjne pozostawały także koszty przejazdów małaletniej na zajęcia konne, niemniej zdaniem Sądu odwoławczego trzeba jeszcze wziąć pod uwagę, iż małaletnia jeździ na zajęcia rehabilitacyjne i inne, które wyrównują ewentualną różnicę, choć przedstawicielka ustawowa w niewystarczającym stopniu uprawdopodobniła zakwestionowaną przez pozwanego kwotę.

Jak następnie ustalił Sąd I instancji, małaletnia A. Ś. ma obecnie lat 5, na jej wyżywienie potrzeba 350-360 zł miesięcznie, środki czystości ok. 50 zł miesięcznie, odzież i obuwie ok. 100 zł miesięcznie, czasopisma i książki ok. 30 zł miesięcznie. Łącznie więc koszt utrzymania małaletniej wliczając w to udział w kosztach utrzymania domu i opieki rodziców przedstawicielki ustawowej to 1240 zł.

Natomiast wobec tego, że matka przerzuca większość obowiązków na swoich rodziców – opieka nad dziećmi w ciągu dnia, przygotowanie posiłków, w tym obiadów nie tylko dla dzieci, ale nawet dla siebie, opłaty za które to usługi obciążają obu rodziców, a ponadto ojciec także w czasie wolnym sprawuje opiekę nad dziećmi, zawozi je na zajęcia dodatkowe, troszczy się o ich rozwój, zapewnia dach nad głową, poświęca się dla ich spokoju mieszkając poza swoim domem, aby nie toczyć przy nich konfliktów z matką, Sąd Okręgowy uznał, iż faktycznie oboje rodzice mają taki sam udział w bezpośredniej opiece nad dziećmi. Ze względu na to, że dochody ich są na takim samym poziomie, Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że każdy z rodziców powinien partycypować w połowie kosztów utrzymania małaletnich. Jednakże ponieważ łączny koszt utrzymania małaletnich to prawie 3200 zł, w związku z tym Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zakwestionowania wysokości alimentów ustalonych przez Sąd I instancji w zaskarżonym postanowieniu, które łącznie Sąd Rejonowy ustalił na 1.600 zł miesięcznie.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zażalenie pozwanego oddalił.